

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

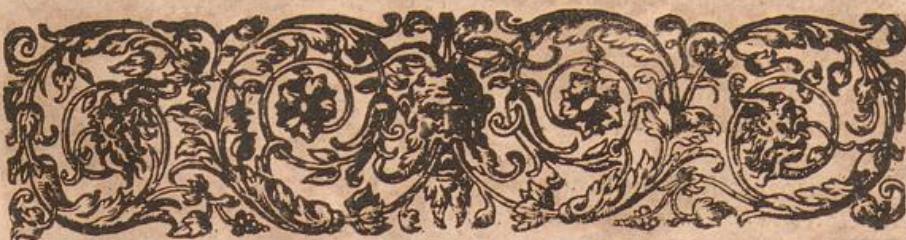
**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Pars II. Ecclesiomachia Lutherocaluinistica, De Ecclesia Militante.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

COPPENSTEINII

PARS II.

GENEALOGIÆ LVTHERO-CALVI. NISTICÆ DICTÆ

ECCLESIOMACHIA,

ideft. Contra

Ecclesiam Militantem Archihæretica

Rebellio.

PRÆFATIO

De Archihæresi Luthero-calviniana.

ADVERSVM Sacram Eccle-
siam MONARCHIAM; aduer-
sus Primarchi Petri PRIMA-
TVM, equidem me nullam
legere memini veterū Hæresium usquā
exortam insurrexisse: adeo vniuersi il-
lam cunctis regendi formis præstare ob-
seruarique per Ecclesiam oportere con-
fenserunt. Æuo superiore quinto deci-
mo primus emersit LVTHERVS, qui cū
CALVINO Primatum abnegarent Pe-
tro, peculiarem illius fuisse planeque
proprium: quique Monarchicum Re-
gimen Ecclesiæ euertere cōnīcebantur.

Bb 3

Quo-

Quocirca hoc in errore sunt aut̄oyavo
hæresiarche; neque usquam alicunde o-
riginem ducunt, nisi ex patre diabolo.

Nam ita doctissimus Serarius: Luthe-
rus Satane Discipulus est: Calvinus Lutheri:
Ergo & Satana.

Verum manet illud Christi oraculum:
Mat. 16. Porta inferi non præualebunt aduer-
sus Petram eam.

Voluerunt quidem Luthero-calui-
nistæ; sed non valuerunt; minus præua-
lere quibunthac in re & impietate, pri-
mogeniti Satanæ.

Attentarunt tamen nefas istud; vt eo
velut posito fundamento, in Romanam
fedem Apostolicam furentius debacha-
rentur. Et huius furoris autores habue-
runt hæresiarchas iam olim orbis adeo
totius iudicio condemnatos.

tuus fuerit; sed Episcopum fuisse, praesertim longo tem-
pore, persuaderi nequeo.

Similia Magdeburgenses Cent. I. l. 2. c. 10.

PAPISTA. 1. Petrum prædicaste
Romæ docet ipse, I. Pet. vlt. ex Babylo-
ne, sc. Neroniana Christianorum per-
secutione scribens.

Item Paulina ad Romanos à solo Pe-
tro Christianos factos testatur, quod
multi fuerint ibidem ante, quam Paulus
isthuc adueniret.

2. Docet idem nouitus is error con-
trarius, sub annum 1400. coortus: quod
fatetur ipse, omnium retrò consensum
extatum & scriptorum sibi semper con-
stituisse de Petri in Urbe urbi Pap-
tu. Vide meum Luthero-cal. p. 2. q. 8.

QVÆSTIO II.

An Iure, & quo succedat Petro Episcopu
Romanu in Pontifi-
catu?

I. DE PAPATV RO- MANO.

QVÆSTIO I.

An B. Petrus Romæ vixerit Episcopus que sit
ibidem mortuus?

HÆRESIARCH. Guilielmus, Ioannis VVicleffii
præceptor, teste Tho. VVal. l. 2. doc. hædi, a. 1. c. 7.
primus fixit Petrum nunquam vidisse Romanam, mi-
nus ibi sedisse Episcopum, aut vitam obiisse. Is autem
Guilielmus vixit sub anno 1400.

LUTHERANI, vt Vdal. Velenus grandi volumine
XVIII. persuasionibus id docere conatur; & nec Pe-
trum, Paulumne Romæ, sed Ierosolymis occidione
extinctos desuisse. Sic & Illyricus l. contra Primum
Papa. &c.

CALVINVS Inst. 4. c. 6. §. 15. cum rem totam el-
se dubiā sibi ostendisse videbatur, ait, Tamen pro-
pter Scriptorum consensum non pugno, quin illuc mor-

I. HÆRESIARCH NILVS, Episcopus Thessal. n.
gauit primus Romanum Pontificem retro suc-
cedere in totius Ecclesiæ Regimine; sed in
Romano solum Episcopatu. Hic tamen postmodum
ex Concilij accepit Primum inter, & super Coep-
scopos ceteros.

LUTHERANI iuxta & CALVINIANI, ceteriq
hæretici omnes nuperi totum pernegant, &c.

1. Quod Iure Diuino debeat Petro aliquis
succedere.

2. Quod successor is solus Rom. Pontifex
debeat; non aliis.

Ita Lutherus, Illyr. Synodus Smalcald. Mag-
debur.

Calvinus Inst. 4. cap. 6. 7.

PAPISTA. De Successione post Pe-
trum Iure diuino debita vide meum Ab-
christum p. 2. q. 4. Et Luthero-calvin. pa. 2.
quest. 9.

Solum

Solum vero Pontificem Romanum succedere Petro debere est de Fide certa: & forte de Iure diuino. Quia Quintus Petrus succedit, accipit à Christo Pontificatum Petri: (Christus enim instituit ut perpetua esset in Sede Petri Successio Iure Diuino.) Atqui Rom. Episcopus succedit Petru, accipitque à Christo Pontificatum Petri: Petrus n. Roma sedem fixit: & forte Christi iussu. Ergo Rom. Episcopus Petru simul in Pontificatu succedit pari Iure; quod in Pontificatu diuino: quod Romæ ex Petri facto diuinitus mandat. Vide meum Luther. cal. p. 2. q. 9. 10.

Ita constat ex Traditione Apostolica; quam Concilia, orbisque Consensus declararunt.

II. HÆRESIARCH. Pontificatum Romanum descendere dicebant, priisci hæretici, apud Turrecrem. l. 2. c. 39.

1. Ab Apostolis.
2. Nilus, à Conc. Generali Calcedon.
3. Marsilius VVicelius, Hus; à Constantino Magno.

LUTHER. An Smalcaldici, Papatus prouenire à Cardinalibus electoribus.

LUTHERVS, à Carolo IV. Francia.

CALVINVS, in Græcos, à Phocas; in Gallos & Germanos à Pipino & Carolo. Vide in Luther. c. p. 2. q. 11.

PAPISTA. Ps. 118. Narrauerunt nihili iniqui fabulationes; sed non ut Leatus, Christe, Tua vox est. Mat. 16. Ego dico tibi, Tu es Petrus, & super hanc Petram. &c. Tibi dabo Claves. &c. Mat. 18. Pascœ oves meas. Confirmata fratres tuos. &c. Quodcumque ligaueris. &c.

Ecce immediate à Christo omnis Potestas absoluta est Pontifícia.

QVÆSTIO III.

A quo posset indicari Papa?

HÆRESIARCH. I. Marsilius de Padua, teste Tur-

recrem. l. 4. de Eccl. p. 2. c. 37. ab Imperatore.

2. Nilus: ab Concilio generali etiam deponi. Sed

damnatus vterque est.

LUTHERO-CALVINISTÆ ceterique hæretici nostrates affirmant utrumque, & multis propugnare nituntur argumentis, sed vanis, a-pud Bell. l. 2. de Pont. c. 26. 27. 28.

PAPISTA. Pastor Orbis & Summus Princeps a Deo solo datus; Sedesque Petri supra Petram Christum à Christo solo posita Prima, à nemine iudicatur, proclamat Conc. Sinuell. Distinctius Cōc. Rom. sub Sylvestro, 280. Episcoporum: Neque ab Augusto; neque à Regibus; neque ab omni Clero iudicatur Prima Sedes.

Quid ergo? Conc. V. sub Symmacho. Aliorum hominum causas Deus voluit per homines terminari; sed Sedis istius Præfalem suo, sine questione, reservauit arbitrio.

2. Idem docent testimonia Pontificum:

3. Confessio Imperatorum.

QVÆSTIO IV.

Sitne Papa Iurisdictio coercitiua, ut posset condere leges, obligare conscientias, punire transgressores?

HÆRESIARCH. Negarunt olim VValdenses, teste S. Antonino p. 4. tit. 11. c. 7. §. 2.

Item Marsilius de Padua, VVicelius, Hus. &c.

LUTHERVS. de Capt. Babyl. de baptismis, Melanchton; itemque Calvinus negarunt idem. Vide Luther. c. p. 2. q. 19.

PAPISTA. At affirmat Christus in meo Antichristo p. 2. q. 6.

Affirmat & prophetica, & Apostolica Scri

ca Scriptura, in meo Lutherio-cal. Affirmat perpetua praxis Ecclesiaz & Con-

ciliorum.

1. Dicit Caluinus: Tot sunt præcepta ecclesiastica: ut superent legalia, Veteris Test.

At vniuersalia, quæ ligant omnes, solum sunt quatuor: de Festis, Ieiunio, de que Confessionis ac Communionis tempore.

2. Dicit: Achaz & Vrias puniti sunt, quod altare aliud addiderint. 4. Reg. 16. Item c. 17. Babylonij, quod nouis ceremoniis coluerint Deum.

Et, c. 21. Manasses, quod aras in templo extruxerit.

At iuste puniti sunt ob idololatriam.

QUÆSTIO V.

An Papa sit adhuc Episcopus, an vero Antichristus?

HÆRESIARCH. Nilvs lib. contra Primatum Rom. ait: Donec Papa conuenientem ordinem servat, olim in Ecclesia constitutum; &c. omnia ei summa defenda censet: sed si à veritate discessit, nec ad eam redire vult, merito pro damnato haberi debet.

2. VVicleff art. 30. Papam aunc Antichristum esse affirmabat.

LUTHERVS art. 28, 36. &c. turbaque sua cum ipso.

4. Itemque cum suis CALVINVS l. 4. Inst. c. 7. §. 24. 25. Habeant etiam plura: si velint, Papa: Nihil istorum valet, nisi Roma sit Ecclesia & Episcopus.

Hunc mihi nodum soluant Romanenses: Nego ipsum Pontificem esse Episcoporum Principem; cum non sit Episcopus. &c.

Ex quo Antichristi sedes fieri caput, desit esse id quod erat. &c.

PAPISTA. Nec vel esse potest Papa Antichristus.

Tum quia Christus orauit pro Petro ut non deficit fides eius: Et super Petram ædificauit Ecclesiam suam: Et Petrus dedit claves regni cœlorū, non inferorum Luciferi inde exoluendo.

Vnde nec vel errare Papa potest; quia Papa; Sed semper oves paucere bene, & per ineficientem Spiritus S. Assistentiam ducere in omnem veritatem. &c. Vide in p. 1.

Tum quæcunque Scriptura de Antichristo dicit, eorum nihil in Papam vi- lum conuenit vñquam, aut conuenit. De quibus vide Lutherio-caluinistamp. 2. q. 22, 23, 24. 25.

QUÆSTIO VI.

An peccatores parui & magni, id est, Perfecti, & Impii sint in Ecclesiis?

IHÆRESIARCH Pelagiani dicunt, ait S. Aug. de Hæresibus. c 88. Ut amictorum in hoc secundum nullum omnino habere peccatum; & ex his Ecclesia Christi haec mortalitate perfici: Ut sit multitudo Perfectorum, nullum penitus etiam tenue peccatum habentium.

ANABAPTISTIS eandem tribuit hæresim Caluinus Inst. 4. c. 1. §. 13.

Neque ipse dissentire potest, afferens, c soli prædestinatis constare Ecclesiam: istis autem nullum imputari peccatum ad mortem:

Neque Lutherani, negantes cum Caluino, nullum esse peccatum Veniale ex natura sua; sed omnia mortalia, & ea reproborum.

PAPISTA. At vere S. Cyprianus serm. de eleemos.

Quisquis se inculpatum dixerit, aut superbus, aut stultus est.

Nam, ait S. Greg. Nazi. orat. 2. in Iulianum: Omnipotens peccato vacare, supra humana natura modum Deus constituit. Pro inde

inde, infert S. Chrys. in Ps. 39. Nec ex perfectis universa confitit Ecclesia; sed habet etiam otio deditos. Quippe ait S. Hier. l. 2. contra Pelag. Iustos esse concedo; sine omni auctoritate peccato esse, non affinior.

II. HÆRESIARCH. Nouatiani & Donatistæ, teste S. Cypr. l. 4. epist. 2. Aug. 1. de heret. c. 69. finxerat, Ecclesiam esse iustum, qui nunquam laicos essent circa fidem: Alios enim peccatores in eœtu suo retinebant. Vnde erras Calvinus, dicens eos omne genus peccatorum exclusisse.

LUTHERANI & CALVINIANI, dum prædestinatorum esse volunt Ecclesiam, quibus nil imputatur ad peccatum, stante eorum Fide: certe cum damnatis istis consentire conuincuntur. Liquebit q. sequente.

PAPISTA. I. Magni & manifesti peccatores quoque sunt in Ecclesia.

1. Teste S. Scriptura: de qua in Anti-christo, p. 2. q. 13.

2. Sic S. Patres tempore S. Augustini contradicentes Donatistis, conuidit Reti, bonos & malos pisces congregante: Dicentibus tamen; Rete in pelago huius vitæ merum habere occultos pisces malos: at in litore resurrectionis fore discernendos. Ad hoc Patres dicebant; Ideo comparari Ecclesiam etiam Areæ, in qua paleæ magis cernuntur, quam grana.

3. Ratio. Ni forent mali in Ecclesia, frustra esset Sac. penitentia: Prælati lapsi non forent prælati, nec obediendum ijs. &c. Vide Lutherocal. p. 2. q. 33. & 34. 35.

QVÆSTIO VII.

An soli Prædestinati sint in Ecclesia?

HÆRESIARCH. Iudinianus, teste Hier. l. 2. contra Iouin. Habens semel verè fidem est nec ffa-

tio prædestinatus, ut fide nunquam excideret posse.

CALVINVS Inst. l. 3. c. 2. §. 8. idem Vide in meo

Lutherocal. p. 2. q. 35. Olim Wicleff & Hus similia.

PAPISTA. Ecclesia est cœtus hominum,

1. Eiusdem Christianæ Fidei professione,

2. Et eorundem Sacramentorum communione colligatus:

3. Sub regimine legitimorum pastorum, & præcipue Rom. Pontificis, Excluduntur hic ex Ecclesia,

1. Iudæi, Turcæ Infidelesque omnes, qui nonquam intrarunt Ecclesiam: aut qui ab ea recesserunt, ut Hæretici.

2. Catechumeni & excommunicati:

3. Schismatici.

Hæretici requirunt internas solum virtutes ad constituendam Ecclesiam invisibilem: Nos præsupponimus internas fidem, spem, char. &c. at Ecclesia solu[m] iudicat de externis, ut fidei professione, vsuque Sacramentorum. Atque ita, occulti licet hæretici, tamen esse in Ecclesia censentur; & Corpore solum, non Anima: Siq. Aug. in Brevidculo Collationis, Coll. 3.

QVÆSTIO VIII.

An visibilis Ecclesia possit Deficere?

HÆRESIARCH. Donatistæ (ait Aug. in Ps. 101) illa Ecclesia, que fuit omnium gentium, iam non est, pergit. Hoc dicunt, qui in illa non sunt.

LUTHERO-CALVINISTÆ dicunt idem: patet in meo Lutherocal. p. 2. q. 27.

PAPISTA. I. S. Aug. in Ps. 101. Dicunt. &c. O impudentem vocem! Illa non est, quia tu in illa non es: Vide, ne tu ideo non sis: nam illa erit, et si tu non sis. Non hic loquitur de invisibili Ecclesia; quia illam nec

Cc perij-

perijisse, nec peritaram Donatistæ admittebant. Bern. term. 79. in Cant. Non deficit genus Christianum, nec fides de terra, nec caritas de Ecclesia: Eo quod fundata est super firmam petram. Petra autem erat Christus. &c.

2. Tyranni sunt Ecclesiam persecutis at visibilem, non inuisibilem, quæ conuuluit aduersus persecutiones.

3. Cum de ratione Ecclesiæ sit, esse visibilem; si visibilis perisset, iam inuisibilis quoque interislet; Quia hanc esse volunt in paucis electis, etiæ occultis ecclesiæ visibilis. &c. Vide Lutherocal. p. 2. q. 37.

dos, quia Clerici sumus; multi enim & Presbyteri pereant, & Laici beatissimi reperiuntur. S. Epiph. in ep. Oportet Clericatus honeste non abutiri in superbia. Sed custodia mandatorum hoc esse, quod dicimus. Sin; Clericorum non proderunt eis. Iere. 12. S. Hier. epist. Nepot. Ne lucra seculi in Christi queras mortalitia; ne plus habeas, quam quando Clericus se ceperit; ut dicatur tibi: Clerici eorum non proderunt eis. Quare Lutherocal. calvinisti sed tio est Choreana & Abyriana.

QVÆSTIO X.

Sintne distincti Episcopi & Presbyteri

HÆRESIARCH. Ærius Antiochiae Diaconus Episcopatus indiplicandi deiecius, docu anno 356. Episcopum a sacerdote nihil differre: sed Epiph. heres. 75. & Aug. de her. c. 13. Damatus eius Conc. Sirmenian 357. V. Nicæf. candem heresem suscitauit: teste Tho. VVald. l. 2. doct. fidei. 4.3. & 10.

LUTHERANI & CALVINIANI consenserunt certam in æquationem Presbyteri & Episcopi. Quorum argutatiunculas vide in Lutherocal. p. 2. q. 46.

PAPISTA. 1. Conc. Trid. sess. 23. c. 4. declarat, Episcopos, qui in Apostolorum locum successerunt, &c. Presbyteris superioribus esse. Sic omnis ecclesia retinuit in meo Lutherocal. p. 2. q. 46.

2. Ita Patres, S. Hier. ep. 85. Quid facit Episcopus, (excepta Ordinatione) quod Presbyter non faciat? S. Ignatius ep. ad Philadelph. Boni sunt Sacerdotes; melior autem est Pontifex. Proinde S. Clemens Can. 40. Presbyteri & Diaconi præter Episcopum nil agnoscunt; nam Domini populus illi communis est. S. C. & S. Diony. in sua Hierarchia.

3. Hinc in Conciliis fedent Episcopi ut iudices ac Principes, presbyteros que puniunt reos, excommunicant, &c. ut subditos.

QVÆ.

DE CLERICIS.

QVÆSTIO IX.

Parne sit differre Clericos ab
Laicis?

HÆRESIARCH. Darhan & Abyron aduersus Sa-
cerdotes vociferabantur; Num. 16. Sufficiat vobis
quod omnis multitudine Sanctorum est; & in ipsis est Domi-
nus. Cur eleamini super populum Domini?

LUTHERO-CALVINISTARVM idem est clama-
tor seditionis, ex odio in Clericos, & studio po-
pularitatis Exortus. Vide meum Lutherocal. p.
2. q. 41.

PAPISTA. 1. Deus in Veteri Test. distinxit Leuitas officio Vocationis pro priæ ab plebe, Num. 18. Deut. 18. 2. Christus, Elegit Apostolos è numero discipu-
lorum, & hos è populo. 3. Apostoli forte
olegerunt Apostolum, & Diaconos ex
omni plebe; Canonesq; sancierunt à S.
Clemètē descriptos de Cleri & populi
distinctione. 4. Vnde Orig. hom. 7. in le-
rem. Nos Clericatus ordine vobis præsidemus.
&c. Noste debetis, non statim in eo esse salu-

QUÆSTIO XI.

*COELIBATVS Recte est iure Apostolico S.
Ordinibus annexus?*

HÆRESIARCH. Iouinianus pseudomonachus Mediolani, teste Hier. Aug. Ambr. docuit, Virginitatem Matronio postponendam: 1. Vnde consequens, Fratres Sacerdotes colere Cœlibatum. Sed vincum auiditmonialis, Sacerdos nullus, Ad eo protinus, emeritus anno 372. damnatus est Romæ anno 380. à Papa & ab Conc. Mediolan. Vide Baron. istis annis. Vileff hæresim reduxit: teste Thos. VII add. so. 2. de Sacram. c. 66.

2. LUTHERVS lib. de abrog. Missa Magdeb. Cent. II. c. 7. vocant cœlibatum hæresim omnium pessimam, quæ orbem inuaserūt iniquaria.

CALVINVS Inst. 4. c. 12. §. 23. idem. Vide Luther. c. p. 2. q. 48.

GRACORVM Error est oportere Clericos ante Ordinationem duxisse uxorem: post eam non licere. Autor erroris fit Nicolaus; Certius Vigilantius, teste Hier. I. contra Vigil. Mos ille vulgatus est inter Græcos tempore Conc. Trullan, quod Apostolicos Canones de Cœlibatu impie damnauit. Auctior eius sit error sub Leone IX. patrocinante Niceta Abbat, sed ei contradicente Humberto Cardinali.

PAPISTA. Quæ in meo Luthero-ca. p. 2. q. 48. adduxi pro iure Apostolico Cœlibatus, huc non repetam.

Adde, 1. Sacerdos operans Sacris gerit personam Christi: Neque Leuitæ ideo le continebant, quod figuram Christi præferrent; sed quod Domino ministrabant.

2. Quo iustius Conc. Neocæsar. anno 314. Sanciuit; Presbyteri se uxorem duxerit, Ordine suo moueatur.

Nimirum, ait S. Leo lib epist. ad Anast. ut, qui habent, sint tanquam non habentes, & qui non habent, permaneant singulare & innupi.

3. Testimonia Imperatorum his adde

Cod. de Epis. & Cler. L. Eum. Authent. de Monac. Adde nubem testium S. Patrum. Hinc tria infero. 1. Errant, qui putant Siricium Papam primum legé cœlibatus imposuisse. Quia Clemens, Orig. Epiph. Euseb. & Concilia sunt antiquiora Siricio. 2. Mos Græcorum hodiernus non fuit primis 600. annis. Partet ex ijsdem. 3. Mentitur Caluinus Inst. 4. c. 12. §. 23. Patres veteres approbase coniugium Episcoporum. Mentiuntur à Siricio coniugium vocatum pollutionem,

QUÆSTIO XII.

An Clerici DECIMAS & Temporalia iure possidant?

HÆRESIARCH. Fraticelli, teste Turrecre. de Eccl. potestate p. 3. c. 27. docebant sub annum 1300. sibi solis deberi Decimas; utpote Apostolice viuentibus. Vileff docuit Decimas esse metas electio[n]is, preinde arbitriarias negati ob peccata Cleri.

ANABAPTISTÆ Trinitarii dicunt falsi Christi ministri eas dari, ut ditibus aut ditandis: veri Christi ministros pauperes iis posse carere, non poscere, ut iure debitas.

ERASMVS Lutheranus in Annot. in Nouum Test. ait. Decimarum exactiōem est. tyranidem.

Carionista volunt cam scieris diuini, non ecclesiasticu[m] quantum itatem.

PAPISTA. Præceptum Veteris Testamenti de decimis diuinum erat in & substantia, & quota eorum tali: Verum quia iudiciale, & partim ceremoniale; non morale; ideo non transit in legem Neui Testimenti, nisi quoad Substantiam debiti Deo in operariis suis pro bono publico seu regendo; seu quoquo modo adiuuando, in seu spiritibus, seu temporalibus.

Cc 2. Vide

Vide Lutherico-catal. p. 2. q. 50. & Antichristum p. 2. q. 20. Vnde S. Aug. ser. 219. de tempore. Deus qui dignatus est tocum dare, decimam à nobis dignatur repetere; non sibi, sed nobis profuturam; iuxta Malac. 3. Inserit de cimam in horreis meis; ut sit cibus in domo mea; & probate me in his. Idem hom. 48. l. 50. hom. Maiores nostri ideo abundabant, quia Deo decimas dabant, & Casari censum: Modò quia discessit deuotio Dei, accessu indictionis fisci. Nolumus partiri cum Domino decimas; modo totum collisur.

QUÆSTIO XIII.

An Clerici sint liberi à iugos secularis potestatis?

HÆRESIARCH. M:rsilius de Padua, sub annum 1340. & Ioan de Lugduno, pertendunt, Nec Christum, Mat. 17, immunem fuisti tributi; pendisse que necessitate; non voluntate. Teste Turrecremata:

LUTHERANI, vt Brentius in Prolegom. Martyr in Ro. 13. Melanc. in locu cap. de Magistr. In causis Ecclesiasticis Clericos politicus tribunibus subiectos esse: Nec Principes dato priuilegio posse eos soluere: quod hoc foret contra ius diuinum.

CALVINVS Inst. 4. 6. 11. §. 15. Clericos in omnibus, nō tamen in mere Ecclesiasticis, subiecti politia: Sic & sectatores eius cæteri.

PAPISTA. Rectè apud Sulpitium I. 2. hist. exclamat S. Martinus: *Nouum & inauditum nefas ut causam Ecclesiæ Index sculi indicaret.*

2. Hinc Concilia grauiter vindicarunt in clericos ad secularium tribunalia confugas.

3. Quin Apostolus, 1. Cor. 6. nec laicorum Christianorum lites ad Ethniconi iudicia afferti patitur. Vide in meo Lutherico-catal. p. 2. q. 51. Quare Conc. Agathense Can. 32. Clericum nullus presumat apud sec. indicē, Episcopo non permittente, pulfare. Quo glorioſior vox est Constanti-

ni, & S. Greg. l. 4. ep. 75. *Vos Dij estis, & summo Deo constituti: & quum non est, ut homo dicet Deos.* Tamen iusta vox est S. Ambrosii oratione de tradendis Basilicis. Agric. Ecclesiæ soluū tributum; quod cœptum sub Iustiniano Imp. Nam antea immunitia erant, teste Hier. in Mat. 17. Primum autem Exceptionem Clericorum, in rebus politicis, tū quoad personas, tum quoad Bona, introductum esse iure humano pariter & Diuino constat. De diuino vide Antichristum p. 2. q. 21.

QUÆSTIO XIV.

Quam proprium Hereticis odium in Monachos?

HÆRESIARCH. Donatus pseudoepiscopus Cithag. arthee arrogans sic, vt e Deum credere, & iactaret; anno 331. peperit sectam Circumcellionum propugnaciam, armaram Ecclesiæ perturbantem. teste Ca. Bar. to. 3. anno 331. in primis vero Monachus diram persecutricem; teste S. Aug. in Pl. 131. Circumcelliones insultant de Monachos. Primo si comparari sint, vos videte: *Quid opus est, ut verbis nostris comparare briosum jobrij, suruentum cum simplicibus, vagans cum congregatio?* Si d' tamen dicere coniuerunt, quib[us] vult nomen Monachorum? *Quanto malius dicimus, quid sibi vult nomen Circumcellionum?*

2. De Petiliano heretico S. Aug. l. 3. contra Petilium. c. 40. Perrexit ore maledicto in usurpationem monasteriorum & Monachorum. arguens etiam me, quid genus vita à me facerit in institutum.

3. De Ariani Ruffinus hist. l. 11. c. 3. Lucius Episcopus ad monasteria furoris suis arma cōseruit, vastat terram, & bella quietentibus indicit. Ter mille similes, autem plius, vires per totam societatem dispersos, oppugnat, riter aggreditur. Nouam bellum speciem videt; hostes suorum dīs obiectare cernentes, & nihil aliud dicere, quam Amū, ad quid venisti?

4. Valens Imperator Arianus teste S. Hieronymi Chronicis, usque ad eo Monachos odit: ut lege lata. Monachos omnes aut arma surserent, militesque fierint, aut fustibus cædi, mactatique decreverit.

5. Constant. Copronymus Imp. Iconomachus mul & Monachomachus immania in Monachos praetulit.

6. Wicleff vociferabatur, ad vnu omnes Monachos à diabolo in Ecclesiam introductos; Augustinum. Benedictum, Bern. &c. ad inferos esse damnatos.

LUTHERO-CALVINISTÆ patia suomunt, & audent. Vide Luther-*c.p.2.q.52.*

PAPISTA. i. Cor. 3. Sapientia huius seculi stultitia est apud Deum. Sed, i. Cor. i. Nonne stultam fecit Deus sapientiam huius mundi. Nam quia non cognovit mundus per sapientiam Deum placuit Deo per stultitiam prædicationis saluos facere credentes. &c. Quia & stultum est Dei; sapientia est hominibus, & quod infirmum est Dei fortius est hominibus. &c. Quæstula sunt mundi, elegit Deus, & infirma; ut confundat sapientes, & fortia. &c. Ut non glorietur omnis caro in conspectu eius.

Verum Lux agris odiosa est oculis; ait Augustinus in regula brevi.

AT Dominus, Matth. 5. Beati estis, cum maledixerint vobis, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum aduersum vos mentientes propter Me, Gaudete & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis. &c. Vos estis sal terra. &c.

Ideo mundus odit vos, quia de mundo non esis. Heb. ii. Circuierunt in melotis, in pellibus caprinis, egentes, angustiati, afflicti; quibus dignus non erat mundus. Et hi omnes testimonto fidei probati sunt.

Chrysostom. 8. in Mat. Si quis nunc ad Aegypti veniat solitudines, paradiſo prorsus omnem eremum illam videbis dignorem, & innumerabiles Angelorum cætus in corporibus fulgere mortalibus.

Eſt enim cernere tota illa regione diffusum exercitum Christi, & admirabilem illum Regium Gregem, virtutumque cælestium conuerſationem in terris micantem.

Atque hac non in viris solum, sed & in feminis splendere conspicias.

Non ita varijs astrorum choris cælum refulget; ut Aegyptus innumeris Monacho-

rum & Virginum distinguatur atque illustratur habitaculis.

QUÆSTIO XV.

Ansint Consilia Euangelica, differansque à Præceptis?

HÆRESIARCHI. Apostolici, anno 260. coorti, docebant, teste Epiph. *har. 61.* Augustin. *har. 40.* saluari neminem posse, qui non viveret in Cœlibatu, & Paupertate.

Sic & Encratita cum Juliano Apostata.

2. Iouinianus, teste Hieronymi lib. 1. in Iouin. & Augustino *har. 82.* Nullum esse Consilium, aut Præceptum Continentiae; sed eiusdem esse meriti Virgines & Coniuges.

3. Vigilantius, teste Hieron. lib. contra Vigil. idem de Paupertate docebat; meliusque esse, possidere propria, & eleemosynas elargiri; quam dimittere omnia.

4. Lampetiani idem de Obedientia, teste Damasc. *har. 98.* & Monachos esse liberos oportere.

5. V. Vileff. in Cone. Constant. *ses. 8.* ait, ingredientes religionem eo ipso reddi ineptos ad mandata Dei obseruanda.

Ex quo sequitur, Consilia Euangelica esse prohibita.

LUTHERVS cum suis, CALVINVS item Institut. 4. cap. 13. docent, Nullum esse Consilium Euangelicum. Vide in meo Luther-*cal. p.2.q.53.* Nec vtile nullum, aut possibile.

PAPISTA. Quod Apostolici Consilia volant cunctis esse præcepta, & negant Consilia, & implicant contradictionem.

Responsum ijs est in meo Lutherocaluinista.

Ibidemque & Iouinianistis ac Lampetianis nouis.

Deinde Orig. in Rom. 15. Ea, quæ super debitum facimus, non facimus ex præceptis: Verbi gratia, Virginitas.

Chrysostomus hom. 8. de penit.

Non Dominum incuses, haud maneat in

C. 2

sibilia; multi & ipsa superant mandata. &c.

Non cogo, non grauo, sed perficientem qui dem coronabo; non perficientem non punio.

Cyprianus libro de habitu Virgini-
num.

Non iugum necessitatis imponit, quando manet voluntatis arbitrium liberum.

quise ad spontaneam redigunt Mendicatu-
tem.

PAPISTA. Exemplum Domini
sponte pauperrimi, sectarios refuta-
in meo Antichristo p. 2. q. 29.

Neque huc pluribus opus, quam
Lutherico. cal. p. 2. q. 69. attulimus ex Be-
larmino.

QVÆSTIO XVI.

An LABORARE Monachis necesse:
& MENDICARE ne-
fas?

An damnati ab Ecclesia heretici insie-
Magistratus seculari ple-
ctantur?

HÆRESIARCH. Donatistæ negabant, telo
Aug. l. contra Parmen. c. 7. & 2. contra Petrum
&c.

Sic & Hus art. 14. in Conc. Constant. damnatur
Sic mundi Imp. exsus.

LUTHERVS in Aflert. art. 33. consenit
dem, & negat unquam confitit. Ecclesia
comburere hereticos: Hussum quoque neg-
hereticum fuisse. Vide in Lutherico. cal. p. 1.
q. 29. 73.

PAPISTA. 1. Scriptura sat refutat
sectarios, in meo Antichristo paru-
q. 30.

2. Deinde praxis contraria ecclesiæ
ex quo Christiani extiterunt Impera-
tores. 3. Sic Patres S. Cyprian. l. de
hort. martyrij. *Si hoc, (occisos per
prophetas) in veteri Test. fiebat, nunc magis
faciendum est.*

Sanctus Hieronymus in Gal. 5. Mo-
dicum fermentum, &c.

*Arius una scintilla fuit; sed quia non fu-
tim oppressa est, totum orbem eius flammis
pulata est.*

Sanctus Augustinus aliquando ten-
sit, hereticos non esse vi cogendos,
nec cædendos: quod nulla tunc ex-
taret lex Imperatoris desuper.

Postea tamen id retractavit, & l. 1. ca-
tra Parmen. cap. 7. ait iuste puniri Dona-
tistarum.

HÆRESIARCH. 1. Massaliani, orti anno 361. in
Mesopotamia; damnati anno 417. in Concil.
Orient. negabant Monachos suis, sed a tenuis viuere
laboribus oportere, ac confidere. En.

2. Guilielmus de S. amore, sub annū 1140.
Wicleff, sub annum 1340.

CALVINVS Institut. 4. c. 31. §. 10. Monachos
suis viuere laboribus debere.

1. Iuxta Eph. 4. 1. Thes. 4. 1. Thes. 3. vbi vel præci-
pit, vel consulit l. bor: utroque modo te-
nentur monachi.

2. S. Aug. l. de opere monac. c. 17. ait, nec per spiti-
tales contemplationes, exculari eos a labore.

3. I. mos fuit omnibus retro seculis mona-
chicus.

PAPISTA. Dicit ad ista S. Tho. O.
pusc. 19. & 2. 2. q. 187. a. 3. Si præcipitur;
obligantur omnes: si Consulitur, re-
ligiosi ad omnia consilia non tenentur.

AD II. S. Aug. increpat otiantes, i-
gnauosque fucos, fugitantes labo-
rum.

AD III. Fuit ex peculiari regulâ,

II. HÆRESIARCH. Guilielmus prædictus; Desi-
derius Longobardus, teste S. Thom. Opusc. 19. Gyral-
dus, V. Wicleff, apud V. Valdensem sr. 1. l. 4. impugna-
runt omnem Religioforum Mendicatem.

LUTHER VS art. vlt. Brentius in Confess. VVir-
tus: c. de Votis: aiunt, extra statum salutis esse;

tistas. Et tract. II. in Ioan. ait: *Occidunt animas; affliguntur in corpore: sempiternas mortes faciunt; & temporales se perpeti con queruntur.* Sed quis uas pluriumque animas per hæresim occidunt: illis vitam, mentem que sanam restituat Vita IESVS Christus, benedictus in saecula. Amen.

F. I. N. I. S.

Genealogiæ Ecclesiomachæ Luthero. caluinismi:

Laws CHRISTO, Deiparae, Diuisque Cælitibus.

SACRA-

SACRVM